

te afli în postura celor poftiți la Nunta Fiului de Împărat care n-au venit din pricina treburilor lumești, ci și-au trimis doar scuzele, în postura tânărului bogat care a împlinit toate poruncile, în afară de una: urmarea lui Hristos. Dumnezeu nu are nevoie de banii, hainele sau mâncarea noastră în vistieria Sa, ci de noi, de persoana noastră, ființă vie care să se împărtășească cu bucuria Vieții Veșnice.

Făcându-ți voia, ești în afară de Hristos. Ești în hristosul închipuirii, sugerat minții tale de

satan, ca un rătăcit de la credință, asemenea ereticilor; un hristos după mintea lor, cu puteri și lucrări omenești. Iată hristosul mincinos și proorocii mincinoși care vestesc în lume să facem voia noastră pământească, ca pe o virtute plăcută lui Hristos. La Hristos se ajunge numai prin metodele indicate de El. Metodele personale sau ale filosofilor, luate din afara Bisericii, care a fost instituită să păstreze tainele și poruncile, duc la o finalitate antihristică, la satan.

Sursa: **Virgil Maxim**, *Imn pentru crucea purtată*, Editura Babel, 2012

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 6 aprilie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 10 aprilie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Pomenirea morților
	17:30	Vecernia și Litia
Duminică 11 aprilie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Evrei 6, 13-20; Ap. Efeseni 5, 8-19; Ev. Marcu 9, 17-32; Ev. Matei 4, 25; 5, 1-12; glas 3, voscr. 11 → Duminica a 4-a din Post (a Sfântului Cuvios Ioan Scărarul)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Să știți că tot globul e o închisoare pentru toată lumea, unii ies pe brânci, alții în picioare, alții după cum se comportă în închisoarea asta mare care este lumea.”

– Constantin (Tache) Rodas

Nr. 384 / 4 aprilie 2021

VIRGIL MAXIM

1922 - 1997

CE DAR MAI MARE ÎI POȚI OFERI LUI DUMNEZEU, DECÂT FIINȚA TA ÎNSĂȘI?

La Marea și Înfricoșătoarea Judecată de Apoi, Mântuitorul nu va întreba pe nimeni ce diplomă a obținut sau ce victorie a raportat în războaie, ci numai dacă L-a iubit pe Dumnezeu, satisfăcând în opera de dragoste acoperirea și ușurarea nevoilor fraților mai mici ai Lui, semenii noștri: „*Unuia dintre acești mici frați ai Mei de ați făcut, Mie mi-ați făcut*”(Matei, 25, 40). O, câtă simplitate în împlinirea acestui deziderat și cât de mult ne complicăm în viață; în afară de egoisme și ambiții personale nu mai vedem nimic și nici nu ajungem până la cel mai apropiat semen, de multe ori frate, soră, tată, mamă, care șade chiar lângă noi cu rana deschisă, neputincios, flămând, gol, însetat; îl batjocorim și trecem blasfemiind, ca iudeii altădată pe

Hristos când era pe Cruce, iar acum fiecare dintre noi suntem unul din acei iudei.

Vigilii, care în Evul Mediu străjuiau în toiul nopții prin cetăți, strigau la răspântii, din timp în timp, când totul era bine și liniște: „E binee! E binee!”. Și li se răspundea de către alții, de la alte răspântii: „E binee!”. Dacă cineva periclita liniștea și siguranța cetățenilor sau numai pentru o bănuială, se dădea alarma și toți cetățenii săreau să salveze cetatea din primejdie. La răspântia în care ne aflăm acum (spirituală, morală, economică, politică etc.) unde sunt vigiliile care să dea alarma și cine sare să salveze și să liniștească situația tragică în care ne aflăm? Puțini veghează și dau alarma, mai puțini aud, căci mulți se fac că nu aud, și încă mai puțini sunt dispuși să sară pentru a salva cetatea. Dar fără jertfirea intereselor proprii nimic nu se poate realiza pentru binele obștesc; iar diavolul a preluat rolul vigiliilor, el s-a instalat și a devenit paznic, în schimb continuu, zi și noapte, și strigă la toate răspântiile:

„E binee! E foarte binee!...E foarte bine în păcat! Veniți! Veniți la orice oră din zi și din noapte! E scris

non-stop pe toate firmele dughenelor de desfătare: de beție, de furt, de minciună și înșelătorie, de desfrâu și crimă! Am baruri de noapte și baruri de zi! Am creat condiții extraordinare de adevărată democrație, de stil apusean: libertate! Da, libertate adevărată, în care drepturile individului întrec posibilitatea vreunei cenzuri din partea societății și chiar a lui Dumnezeu. Dreptul ca fiecare să facă ce vrea, când vrea, cum vrea, este garantat prin legea drepturilor omului, pe toată fața pământului. Dacă un stat nu înscrie în constituția lui legea libertinajului, cum îi zic ipocriții care vor să mai trăiască în virtute, le instig pe celelalte state și așa își va crea probleme economice. Și știți că pentru burtă...

Pe mine nu mă interesează termenii literari, că unii îi zic libertate sau alții libertinaj, treaba lor. Pe mine mă bucură faptul că lumea s-a prins în jocul magic al independenței totale a individului. Până acum trebuia să țin cu mare silă pe cineva în stare de păcat, acum vă las libertatea să vă complăceți în el, fără vreo siluire din partea mea. Ziceți ce vreți despre Dumnezeu: că e bun, că e mare, că e tare. Sporovăiți cât vreți despre El, dar... faceți voia mea.

Ce dulce e păcatul! E virtuos să știi să sorbi cu paiul licorile amețitoare, să savurezi beția, să fumezi Kent sau Marlboro, să te destrăbălezi în plină stradă. Ți-am pus la toate răspântiile dughene parfumate și vând la preț de piață liberă, pretutindeni în lume, ziare și reviste cu minciuni frumoase și imagini pornografice, senzații tari pentru tineretul liber de ascultarea către boșorogii care-și fac semnul Crucii în public. Vând casete cu filme erotice și cântece zgomotoase cu urlete înnebunitoare ca în iad. Mănâncă, bea, veselește-te!

Aici e viața! Dacă o fi ceva și în altă parte, nu-ți face probleme, mai e timp! Ești tânăr! Nu-ți închide poarta plăcerilor trupești pentru niște închipuiri! Lasă-mi plăcerea să-ți fiu ghid pe drumul vieții. Fii atent ce-ți spun: Hristos te pune la înfrânări de tot felul, să-ți controlezi gândurile, vorbele și faptele, să postești, să te rogi, să nu te cerți cu ceilalți oameni, prieteni, vecini, colegi de serviciu, să faci fapte bune, să fii conștiincios în muncă, când tu poți să-i trișezi și să iei bani pe munca altora. Ba te pune să gândești la moarte, la Judecata de Apoi, la chinurile iadului. Și mai ales te cheamă la Biserică! Ia te uită ce pierdere de timp!

Eu nu-ți creez nicio obligație. Fii liber! Liber de orice gând de

cenzură divină și vei fi tu însuși propriul tău Dumnezeu, ca și mine! O, cât mă bucur că ai acceptat propunerea mea! Ce satisfacție diabolică mi-ai dat! Acum îmi semeni întru totul! De acum, patimile tale îți vor fi draci. Eu nu mă voi mai ocupa de tine în mod special. Tu singur vei fi emisarul meu în lume, pricină de sminteală pentru mulți alții. Vino să te prezint în iad tuturor prietenilor tăi, frați întru fărădelege, liberi ca și tine în păcat! Veți trăi în veșnicie! Alături de mine în plânsul și scrâșnirea dinților. Ha! Ha! Ha!”

Apoi se ascunde în ambalajul unei sticle de whisky.

Când îți propui să ieși din țara porcilor și să te întorci la Casa Tatălui, trebuie să eviți pe drum casele pierzării, în ușa cărora stau negustorii de plăceri ușoare. Dacă până acum nu auzeai clopotul Bisericii și treceai nepăsător pe lângă ea, acum trebuie să-ți astupi urechile la chemările care încă n-au murit complet în sufletul tău și să renunți la plăcerile gratuite.[...]

Ce dar mai mare Îi poți oferi lui Dumnezeu, decât ființa ta însăși? Orice danie, în bani, haine sau hrană își are valoarea ei, dar nu te reprezintă integral. Lipsind tu, personal, din fața Lui, din Biserica Lui, din actul comunicării directe cu El în Sfânta Taină a Împărtășaniei,